M. 10632: 1-29.

Skåne
Skytts hd.
Fru Alstads sn.

Uppt. av Olof Christoffersson
Fru Alstad
född år 1869 i Fru Alstad

Ramsov, rim o. visor.

s. 1-29.

M. 10632:1.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Marta å Ella di e snella
Mia å Tea di e lea
Pelle å Sven de e deras ven
Kan du fler så sej du dem.

Maja å Lina stå allti å grina
Inga å Ebba stå allti å flabba
Johan å Knut kör genast dem ut
Ivea å Ella går allti i pelsa
Edit å Lina tycker de skina.
Greta å Anna ska i allting si blanna
Olof å Per i alling klär.
Emma å Gusta ska sej nu förlusta
Anders å Jöns tjäler bara töns
Berta å Lina kan alla pina
Anders å Svante går allti me vante

Bengta å Klara e allti så rara
Ivea å Thyra e med yra

efter min kusin
Ranghild Norton died i Malmö av gasförgiftning i januari 1930,

Berättad av gum Olof Andersson Ödmyrby till Ahlström

Bonden körde sig åt timmerskog!
Hej å hå! Falleralla! M.10632:2.
Fick han höra hur kragan gal!
Hej å hå! Falleralla, falleralla!

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Bonden vände om, körde hem igen
Hej å hå! Falleralla!
"Ja är so rädder, ad krogan bider mej!"
Hej å hå! ect.

Svarade kärringen me ena tann!
"Hidnig höre ja krågan skränma man!"

Bonden satte bågan imod itt brött knä,
Så skåt han krågan ned från träd.

Han satte bågan imod itt ben,
Å skåt den krågan ned ov gren.

Bonden satte bågan imod ~~rat~~ din fot,
Han skåt den krågan i kjärterot.

Brått kom det bud ifra kongens gård:
"Hvad gjorde du me krågan, du skod i går?"

"Den krågan var nutti tidnängen god sak,
Hub fjädern täckte ja all min tak.

Å hufvudet tog ja ti käppknapp.
Å näbben den tog ja ti tunnetapp.

Af huden gjorde ja talf pardkor,
Fornden täpplar ja gav åt mor.

Å köttet satte ja i baljar å ker.
Förutan de stekar ja gat åt min far.

Fötterne dem tog ja ti dynge grep
Tarmarne tog ja ti stockarep.

Af skrået gjorde ja ett gångande stepp:
Hej å hå! Falleralla!
Det likaste som uppå hafvet gick!"
Hej å hå! Falleralla, falleralla.

Skånevisa

Berättad av Olof Andersson Edinkarp, Fu Antiqv

M.10632:3.

Ja gjor om jak do gridde min ko
Do kalve min so, do drunkne min mår ude i sobbkinn.
Ja satte min stöfvel, ja smorde min hårt,
Og sporran bant ja po öred;
Så red ja over solen, der skovn gick norr,
Der hång två mörknade brinsar
Der hång två prästar, der sjong två lik.
Der sadd två brogede hårlar
Ja lå og jå sadd
Ja drömde den natt
Ja drömde den visan är bagvänd satt.
Du döfve han hörde, du dumbe han log,
Du tumme löse spelde po lyra;
Du blinge han skulle gå ud og bete
Hvad natten hon mån hår lido
Så fick han se en så underlig ting,
Du handlöse lekte med flickan sin
Ja lå og jå sadd
Ja drömde den natt
Ja drömde den visan är bagvänd satt.
Det var två skator, som bygga ett bo.
De bygge ett bo på vår loge,
Det var två hönor som spände en hök,
De flögo med honom åt skogen.
Ja lå og jå sadd
Ja drömde den natt:
Ja drömde den visan är bagvänd satt.
Lasen han flyger i egetopp.
Og rytter norr store lövgrena
Og ekorren han springer po haveds bonn.
Ja lå og jå sadd
Ja drömde den natt
Ja drömde den visan är bagvänd satt.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

M. 10632:4.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Bönderna i sydvästra Skåne tyckte ej om när prästerna började att predika på svenska. När kyrkoherden Åke Wullff som tillträdde Gettrie och Eskilstorps församlingar 16 83 och då började att predika det nya talspråket i det erövrade landet blevo bönderna förtörnade på honom och sade. "Wi ere inge Tydiker eller Heidninger, ad I ske prøke Swenske for os"

När kosan inte ej kalva kan
Och mor därför bedröfvas
Blott Jeppa Persson han hinner fram
Så gör han hvad som behöfvas
Han rådes ej för att gå till svansen
Och så får mor laga kalvadansen
Vid gladt humör

M. 10632:5.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

I Thorblads namn
gå vi ti vasskan
Eder og drick sor blann vann og mask
köped ti åre ossti gang
få vi mad i Thorblads namn

Trelleborgvisan

"Vårt röa ögi e dödt
Påhl Mårtenstm, Per Marurelsson
Skräddare Andrstm
Den pulkelryede
Davidsson
og Jens Kåsan."

Ja om marnana
de gåsten pissan i kåten (= po klasana),
jordkokamma

M.10632:6.

berättad av Nils Lars Torell f. Fru Ström

Tusen kyssar jag dig giver
Och några fler ändå
Och min i döden skall du bliva
Och vid min sida stå.
Igenom livet på rosen vinder
O ack hurra för julen

Vem har so skitt som
pråg og Ged di ing

Kom o kalen
de klas om balen balen
kom to kalen
hott han app i balen
og aj' ta kalen
ja klo mi' af balen
so komme du la meg ha balen
ta komm te kalen.

M.10632:7.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Barnrim

Mormors gamla krocka skulle
ut o aga. Ingen hadde di ti o köra
än bar de hed (hälla barnet åt vänster)
än bar de did (" " " höger)
än bar rakt nor i diked (" " " rakt ut)

Vallåt

Bengla, Bengla barnet gråter
Turi lyri gör de de-
Nyölka koen
Ölli skoen
Ge de lilla barnet de
Turi luri Turi luri
Turi luri lej

Upptecknad av författarinnan
Sofia Svensson vistra vireslad

annandag Pingst år 1936 i Ringsjötraktens
Hon hade lärt det av sin moder X vid Ringsjötraktens
En liknande skrock berättade Per Svensson
lydde: "En vuxen pojk och gråtbrk hade fått sådan
att flickan födde ett barn i skogen och torde ej
gå hem." Pojken tutade de i sin bäckelur. "Ta träskor
molka koen ge den lille". Pojken fick för sin
rädighet sedan medaljer av kungen.
Pojken liknande skrock jag ej sedan dess hört
Per om annandag pingst 1936. O. Ldr.

M. 10632:8.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklig-
ning vid Lunds univ.

Julgubbevisa efter Ola
Trulsen Fran Ytterö

Kramma mi inte!
Forr ja lier so blytt
O tover so tytt!
me r-n i en törnebuske.
Eforr min mave pinas skull,
va vänli o mej opparrera,
forr alldel! bedöva mi inte
O skär inte hjärted itu!!!

(1v)

Så är jag då äntligen kommen på balen
Korse vilken granlåt som skimrar uti salen.
Oz se vilka blickar vi möta i staden
För det man är bonde och kallas uti vraken.

Per Tomas visa 2v.

Här svänger bokhållare omkring me manteller.
Så söta oz blöta som små karamellor
Ja detta är att annat än stå bakom en disk.
Och lukta på krydpippor, sill, ~~tran~~ tran fisk.
(=och lukta på sjöttran, hummer oz fisk)

M. 10632:9.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Där kommer en flicka så fager och nätt,
Hon ger farbror Olof blickar så lätt.
Så gärna hon vill nu en gosse se ut,
Ty skottåret snart har kunnit sitt slut.
Var nu så snäll och svara skrat ja,
Så få vi ju bröllop en da.

av Mia Nilsson Fr Nätra

En ave Jens mötens Lilla Mutsvisobita

En vacker flicka Du har jag älskat
Det var mig lyckt att vara när
Men min fader det vill förbjuda
Han du flickan ej kunde lide
Hon var för ringa uti sitt stånd.

Jungfrun gångar sig på högan berg
Der skådar hon ner i djupan dal
Der sag hon sig ett gungande skepp
Uti trallilalala uti hoppsan så
Fult med grivar flera.

Der var den yngsta grevan
Som uppå detta skeppet var
Trolavade sig med denna jungfru skön
Uti trallilalala uti hoppsansa
Så ånger som han var.

M.10632:10.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv[illegible]
ning vid Lunds universitet

[illegible] tungt
[illegible] det är ändå
att älska en gosse som man aldrig kan få

Din fader och din moder din pyster och din [illegible]
de tyckte det var förringa till dig
de sökte gift dig i penningar å gull
men de få gå mera än tenne skaffa mull
i fyra tuna bröder å få en silkedruk
på fyra tunna bröder det skall du bita i till [illegible]

Min fadern tycker sånens sätten: Berättad av fru Olof Anders Edenberg

1 v. Hvi kysser du fader, min sällnö kär?
"Ja kysser en dotter, som e mi kär."

2 v. Säg, fader, hvi henne i kyrkan du för?
"I kyrkan den fromma sin andakt gör."

3 v. Men kransen, min kransen i hennes hår?
"En krans så som jungfru kon bära får."

4 v. Men ringen, min ringen af guld så röd?
"Den får du ärfva, när ju blir död."

5 v. Men prestin, o fader, vid altaret der?
"Den heliges ställe, det heliga är."

6 v. Hvi leder ~~det hes~~ du henne till altaret då?
"Gå hem, min son, vi komma också."

7 Och kommer du snart, min sällnö kär?
"Då kon kommer, min son, din moder kon är."

17.10632:11.

FOLKLIVSARK
Institutet för folklivsforskning vid Lunds universitet

En vise vill jag sjunga om gamla Olle Smed,
och vill Ni höra på den, så kom och sätt er ned
vad i sitt liv han verkat, vill jag berätta här
och fatt det ej är mycket det ändå något är.

Hans mor hon hette Lotta, hans far Olaus smed,
nu är hon död och borta, och det är han nog med,
om Olles första barndom ej mycket känd just är
men nog han kom till världen som andra omgefär.

I början uti skolan ej rätt det ville gå,
läsorna han alldeles i huvudet kunde få,
men miste han väl modet? Nej – Olle han var tryg!
vad han ej fick i skallen det fick han på sin rygg.

Att blifva konfirmerad, den konsten den var svår!
han ock dermed försökte i tre och a fyra år;
men hur det gick, så slapp han dock fram en vacker dag.
Prosten just behöfde på vagnen nytt bellag,

svål och sot och svärte, med svett och slåp och stöd.
Att hans tricks nu han lärde – och det tog mycken tid,
men Olle rätt förstod det; derpå undras kanske:
"huvudet stå på spiken" det är en konst minsann.

Och det var på tid att han skulle gifte sig;
han friade honom ärligt men fick af Stina nej;
men sedan – sådant händer – så blef hon hans ändå;
han fick ett barn om året, ja stundom två.

Så lefde bade länge i lycka och fröjd.
Ofta satt han bland de sina, med lattan sin förnöjd,
och när så sent omsider hans sista timme kom,
den dag den käre Olle af hetter åldrdom.

Han lefde fromt och stille, med världen hall han fred;
Hvad de andra ville, det ville Olle med –
Rätt långt med det förståndet han kunde gått minsann;
han hade nu gånn blifvet en präktig Riksdagsman.

~~Vad kommen ti verden min gutte så rar~~
~~och (komm) med mantigt på kind~~

En vise diktad av Brammo Magrittan i Fru Ahlstad.
Hon var en gressänka med en hel del barn äktabarn. Hon brukade säga det är
bra att ja lisom jungfru Maria fa äkta barn.

(Fru) Ahlsta tösor di å så rara
gå ti kyrkan me hänge scalar
Bida strumpor o röda band
gå som en slivetten.
(Kistom)

I marken der hänger en f
så gu
o dri har tasm sin spaser

M.10632:12

Sista versen af Per Tommasons vals

God natt nu god vänner fortsätter
kurtisen
Och läggen ej från er den gifna
solisen
Ni skrattat så länge åt böndernas
gång
Och därföre tror ja ja slutar min sång

M.10632:12.

Janas så hette en herrans profet
Han bodde i Ninive stad som man vet
Han öfvergaf Mose o lagar o bud
Och gaf sig i gurgel med herran sin gud
Men stukad han blef utaf Herran helt svårt
Men vände i ilskan gud foden sin stjärt
Och drog för att hära stöflettarna på
Och gick emot hafsstranden vissande så
Vid stranden där låg nu ett fartyg bestatt
Och Janas sig köpte en färdöcks biljett
Han gick där ombord med sitt pick och sitt pack
Han satt sig med skeppen och spelade knack
Men när de va kommna ett stycke från land
Uppväcte en storm som så händer i bland
Skeppsmännen förskräckt skylde Janas för det
Där låg han på däcket och sacka och gnät
Skeppsmännen de togo nu Jana personen
Och vrok den i hafvet förutan pardon
Där låg en valfisk som hungra och svalt
Han uppslök profeten med stöflor och allt

God natt nu
kustisan
Och läggan
solisten
Nu skrattat
gång
Och därföre

M. 10632: 12 a.

Men när han hade legat där en dag eller två
Han villr för guds skull ur valfisken gå
Och därför han vänder sig ännu en gång
Till Herran med följande kriga sång
Och Herran blef vred uti fadrligt sinn
Och gaf så valfisken ett kräkpulver in
Så Jonas utsprutades med häftig fart
Som det står i bibeln väl tydligt o klart

Röst 15201

ber. av Olof Anders Edinborg
diktad av Ola Jons Per i Lilla Mitad om ~~[illegible]~~ mormo
norna i Lilla Bedize

M.10632:13.

En [illegible] jag nu gunga vill som ni [illegible] gjorde till
Den [illegible] det som det fick om [illegible] vill
Ja ni som [illegible] det [illegible] det [illegible] att göra det [illegible]
Kor [illegible] om det [illegible] jag [illegible] här
Det [illegible] det [illegible] som gjorde [illegible]
Men [illegible] det [illegible] det [illegible]
Det [illegible]
Ja [illegible]
Det [illegible]
Men [illegible]
Det [illegible]
Men [illegible]
Det [illegible]
Men

M. 10632:14.
FOLKLIVSARKIVET
Institutet för folklivsforskning vid Lunds universitet
10635

12) Här är ej plats som nämnas bör dessförre skutas visan bort
Jag har ej tid att sjunga mer för ja skall gå lite bort
Men ej vem visan diktad är det råkar väl ej hålla er

M. 10632:15.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Visan

Sjungen vid festen på Royal i Trelleborg den /9 1933, och går med
ma melodi som "I Mehrstäpt socken i Uggelarpe by etc".

Rätt ofta det händer, att Munktell anländer,
och hur Ni än väljer, så är det de som säljer,
För de ha maskiner så prima och bra, Och hjulen de murra håll i och d
det finns ju i Ahlstad ett prima bolag, Till fest ha de samlats på Royal i d
de ha kommit så mangrant att få sig en hippa, det är Elof och brodern s
bett att få slipp

Om själva affären jag vill här förtälja, Di va många att prata och många a
Nils Larsson han pruta och tillbaka han dro, Men ändock så segrade fägerstro.
"Liköved" så Lars skall vi väl ha ändå, Fast sent uppå natten vi skriva på.
"Va lugn, du tiden du kommer nog väl", "Se ja, när på natten ja tog farva
Nu finns det bland Eder två manna så granna. Den ene bekant för sin
Det var jag Den andre är ihu min nagoade god, 35 år förflutet sen för runt hållet de sto
och smedn han satt ju i köket och tuckade och tänkte, nu blir i affären
Om honom fru Larsson så vänligt tog hann, Och sedan så tyst fram g
förs

Nu har Ni ju brukat och prufvat maskiner, och nöjde Ni e och som so
Ni skim
och skulle Ni sedan nån gång reparera, Till tjänt mina herra
jag vill rekomendera.

Trelleborg den /9 1933
Nils Olsson

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet
M. 10632:16.

Adrians Visa

1 I Amnäs socken, i uggleps by, Der boren kunn, och dessa märkt,
Han lefver så käslig ut i sin lopp, Så länge fridlen hennes är ej.
2 Min om fridlen min gång tar slut, Strax är hon färdig i varje minut,
Strax är hon färdig, jag tänker på den, Min rosa tin stalen och göra sistom,
3 Vår väcka kan gör och så sorgen är, Hon tänker uppå sitt många besvär,
Som hon skall hafva var söndagskväll, Och tag mot så mången min sätt.
4 I kommen till hans skeggiäkn, Han har ju vad skeggis för är som min,
Hon ljuder så änligt på kaffe och vann, Och tager så änligt mot varje min.
5 När klocken blir tio da ställes de vakt, Då kommer kunnan fortare takt,
Form skall ligga om tolfskillingsslat, Försuden gör dans min jumre galant,
6 Johanna hon är jun flicka de gran, Fot kjolen den är lilla flaky öblan
Min Kristina hon är ju så rar och sät, Hon är jun solan natt för mig,
7 Ja vilgin vallaja alla som fag, Så resa till amerika
Hurra för fruen, hurra för mor, Hälsen her, Adrians mäktig ostor
8 Ska min man skräkar på resesup, Min kunn han säger o kärlet ut hut,
När du får riskelalarn vad hanja formitt, Ty knappart tänn något lyssitt,

Det I vorset skaiesara det sista

I Anderslöf socken, i Ugglarpa by.
er lefvar en herre, ja den som är kry.
n lef så kräftigt uti sin bopel,
han är ju så ståtlig uti sin bopel,)
länge krediten han inte står fel.

#

Men om krediten han skulle ta slut.
" " " en gång ter slut.
är han färdig var inte minut.
är han färdig att utan pardon
resa till staden och göra section.

#

er vika han går och så sorgen är.
n tänker uppå sitt många besvär.
han skall hava var söndags kväll
Tage emot så mången klantskell.

#

kammaren sitter hans skäggiga fru
hever ju vackt skäggig ja för än som nu
n bjuder så vänligt på kaffe och vem.
h tager så hjärt vänligt mot varje man.

#

vår klockan blir tio då ställes der vakt.
kommer herren me fortare takt.
nu skall i lägga en tolfskillinge klant
sedan går ju dansen ju mera galant.

#

Vid dörren der ställes nu Hans Bagare
n stor o mie modiger man
nu ska vi dansa både vals og galopp
sedan går nöjd i ryggande topp.

#

När klockan blir tio, då kommer Adolf
, då ska di lägga de skillinger Tolf.
vill di ej lägga, så ska de få pisk.
vår står Hans Bagare mej till rads.

#

V. Spellemannen skriker på resepenn
n herren han säger o karl vet hut.
sätt riksdalern va her ja för mitt
knapp hat till något lyfra sitt.

I vissans manga varo pugo en
en klang så t. ex. hörs det i ett
g:v.
Johanna hon är jäen flika så g
Fast kjolen du är litet fläckig i b
Men Kristina hon är ju så rar så
Hon är ju en sådan nätter fåtle
När alla fått var sin roligu v
och det var tid att sluta vatt
balen för denna gången s
klämdes det i med sista v
sålydande.
Ja vilken i alla ja alla som j
Så reser vi till amerika
Hurra för fram, hurra för m
Här lever herr Adrian så mäk
Ele
Eller också så lydande:
Och lever nu alle så glada
fo
Så reser vi till Amerik
O hurra för fram o hurra
mo
O leva Kung Adrian så
mäktig och
Under vickans första dagar gick
fru Adrian omkring och hälsa
på goda vänner. Ja tror nä
också hon hade lite handel med s
När hon kom i mistuga var det
nes nöje att sjunga Amerikov
och när hon kom till en vörs
stod. "Den gamla hon går i tugan
ut och
och då bjuder hon opta en pr
Tog hon upp sin stora snusdosa
slog i lack med sången ett rede
på dosans lock och bjöd likom
dansen snus på alla med an sa
på sick. Ett par vän lydde
Om måndag der efter då klädes
Så går hon omkring me ett poteti
Den gamla hon bjuds då i kammaren
På kaffe och ett glas brännevin.
Der sitter hon och njuter så nätt
och dömer som en domare domtols rätt
Hon talar så vänligt och bota mor

M. 10632:18.

Ur Anderslövsvalsen

I Anderslövs socken i Uggleryp by
Ja, där lever en herre ~~så~~ ja den som är ung
Han är ju så ståtlig uti sin bopal,
så länge krediten han inte slår fel.

Men om krediten han skulle ~~slå fel~~ fa slut
då är han färdig varende minut
då är han färdig att utan pardon
att resa till staden och göra seccion

När klockan är tio, då kommer Adolf
ja, då ska de lägga de skällingar Tolv
ja vill De ej lägga, så ska De få pisk
för här står Hans Bagare mig till reds

Ur Ängsvalsen

Och om det går väl med Det och Kurtis
Så händer det ofta att hon bjuder en pris
Men den gamle hon går både ut och in
Hon är ju så reted uti itt sinn.

Diktad av Nils Moraf och Nöjdsönerna
på 1860 talet

M. 10632:18.

Den gamla hon går både ut och in
hon är ju så vetad uti sitt sinn
men om det går väl med dans och lantis
så bjuder hon ofta upp på en pris.
När klockan är tio ställes det vatt
Og so kommer herren me fortur
Nu får vi lägga en tolfskillingstaft
För sedan går nöjet på mere galant.

Johanne hon är på en flicka so gram
fast kjolen den är litet fläckig i blam
Hon kjöper so vänligt på kaffe og vann
och tager so kjärtligt emot vegi man.

M. 10632:18.

Ulvspa visan.

Som den kallades för det mesta men
även i Innerstaps socken ulvspe
ly eller Adriansvisan är det flera
olika versioner. Jag tror det skall
vara 5-7 olika versar diktade om
alla ordens pigor och drängar
Den sjungs mycket i min mycken
och sjöks med en vacker tjuto
(ton) som det kallades.

Tillägg i

Och om det gä
Så händer det
Men den gamla
Hon är på sä

Diktad av M

M. 10632:19.

FOLKLYSARKIVET
Institutionen för folkloristik
ning vid Lunds universitet

Norge.

1. På Bilens böjor där fordom dans,
En liten farkost på taket fram;
En liten gosse i denna båt,
Och seglade på den mörka våg,
Blå tranna mönster gossen var,
Di hun, blev lämnat av mor och far
Och skickades på Bilen ut.

2. Det var hvit täckt i modrens bröst
Och svårt hon hade, att finna tröst,
Ty hon, att mistå en gryntt barnet
Den lina seglaren sänkes ut
Hvit täckt var hon att Herren di,
Omsorg mot seglaren måtte gå,
På denna hemo fänd fård.

3. Och gossens seglar på stunden gick,
Men se var mor det hon skräck fick?
Stormen kommer tin stunden nar
Och far den lina seglaren glad,
En jungfru sänkes i floden ut
Och så var den lines rare slut
Han hade en hemmit hamn.

4. När Kristen öppnades märkes det
Att lina sjömannen bittert grät,
Han tyckte visst att det lätsamt var,
Att vara skilt ifrån mor och far,
Den sänkes seglaren fann klokast då
Att sitt en annna hem måtte få
Och modern hon hämtades.

M. 10632:20.

5. Nu glädjas nu blev mycket stor
för lilla Björnsmans far och mor,
de hade en var gaska liten förstå
samt att de tackade Gud också,
som skyddade denne lilla förstå barn
och skänkte honom nytt hem och hänn
i kommande egen hem.

6 Men när han vuxit och blivit stor,
på kommande vägar som primo hun for,
ty han var Moses dotterson,
Men trifdes ej ibland fäder och söner,
det hände det var Guds fader förstå
Nu det i skyttan, med glädje och prakt,
ty han egen lönen sag.

7. Hvar heter han, hem du gissa nu?
Han heter Moses så säger da
Ja visst, så var det, min käre vän!
Om är han hemma, i himmelen
och sjunger Moses och Lammets sång
vi ja vill be honom det en gång,
om vi följa med i hans skjöl.

Uppt. av min kusin Olivia Sill i Fjerdingstad 1878

77-10059-07.

Institutionen för folkliv forskning vid Lunds universitet

Min hem.

Min hem är så ringa, men naggant (gott,
fin trots att min plånbok är tom.
Ensam är jag så nöjd med min lott,
som gjorts på ön i Rom.
Det lite jag har disponera jag min,
Ty skrädet är mitt.

En lustig jag äger den som är min
den filig och glad som hon är.
Hon är så mig trogen från morgon till kväll
i fjäfäng en enda minut
Hon picka min pärmpa hon sys ji mukin
den picka porslin.

En pojkvänk jag äger så trind som en kroi
och rusar predis som hon vill,
Men jag vill ej tro det minste emot
Att ha en par tre stycken till
Men om jag får leva ännu en par år,
så kanske jag får.

Jag minnes den dagen di vi satte vårt bo,
det var ju en söndagsdag.
Med två tomma händer stor gummen jo, jo
Med två tomma händer stor jag,
Men nu så ha vi en bo inte sant
och det som är grant.

Långt borta i rummet det står en diven,
Min gumma hon kaka den så.
Men ennan så är det en boggo av gran,
Brummar bör' ulan och ja,
Pissen och gnolar ej stoppningen ha,
Men bonnen är bra.

M.10632:22.

FC Lit. Institutionen för litteraturvetenskap vid Lunds universitet

Jag har ibland antra föreläggiga ting
en sång akurat gracelin
i gummen ana hängt en sporlaten ovtring
g. Hon av en gammal gardin.
en hela tindtäningen tar sig tim stut,
tu angenämt nu ;;

tt en uppi vägga fin bilen jag har,
en gå sjalen tiden förbi,
s tiden en det hänger ramarna par
av kungen och drottningen i.
gslut en mäta av kulor den stri
o hänna sig på ;;

Köket där har jag en hyra på bra
det tri dussin koppar fat,
under tri skåp, det ena för vat
tt antra, inrätt för mat.
en som för det mata det händer ju så,
tu komma de stå ;;

tt bord den tri stolar jag har och dätin
en ovan en spegel en glas
för kan jag betrakta mig om jag så vin
väl i profil som i fas,
ch dessa mitt att disponera jag fitt
skåpet är mitt ;;

Uppt. av min kusin Olivia Olm.

M. 10632:23.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning

Landtmanna Vete.

melodien af J. Tommaston: Nu är vi ju äntligen kommen på bat

Jag Eder i vänner en vita vill sjunga
Och svara på frågan om ledig är tungan
Likt fågeln jag sjunger med näbbet jag fått
Och aldrig, som denna Kritiken förstått.

Upplysningens tidehvarf sägs nu vare inne
Det sant är dock mörknar hvart landtmanna sinne
Ty dyster och mulen nu randas hvar dag
För den som är landtman i Sverige som jag.

Hvad båtar det väl att man jorden kan bruka
Då utgifters mängd våra inkomster sluka
Hvad lön kan man vänta för möda och flit.
Sen Indien börjat att säd sända hit.

Amerika länge med oss konkurerat.
Och klokast man gjort om man det emigrerat.
Ty der man behöfver blott plöja och så
Att pengar för rekliga skörderna få

O, lyckliga land der man ej är betungat.
Med rustningsbesvär och beskattad från grunden
Nu njuter sin friket att utan allt prut.
Får strykka på stunden när mera kravas ut.

Vår lodugårdskötseln är stadd på retträtten.
Ty England får oskött från vestliga fälten.
Och sedan man nu utaf Italj kan få smör.
Så lönar sig ej att af möjlig man det gör.

Det duger ej heller att grisarna föda
Knapt får man betalt meran halfva dess föda
Amerika skinkor oss sänder i mängd

10632:24.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för Folklivsforskning vid Lunds universitet

adla hvitbetor man ville försäka
kappades dermed inkomsterna åka
. nu tynt det klart man sig draf gör ris
ockret på fallet så gräsligt i pris.

vad skola vi stackars landtbrukar göra
Sverge tycks ingen vårt klagorop höra
r frihandlarskaran är måklig och stor
1 den ej med önkan för landtmannen bor

En Riksdagsombud vår lit vi dock sätta
hopp att de säka vår börda att lätta
blir det i Sverge ej spannemålstull.
rambar helt säkert dess landtbruk i kull.

h då blir det bäst att vi kappsäcken packa
fort att ej tid blir mer härom att snacka
h kosan då ställa till vesterens strand
vi med vårt yrke gå bättre i land.

n kunna frihandlarne lätt utan möda
Sverge af bläbär och lingon sig föda
h dertill de gerna den glädjin må ha
t på våra åkrar så harerna ta.

Ovstående (efter ola Christoffersons 27/1 1914 anteckning) den 29/3 1926
Olof Christoffersson

M. 10632:25.

I prostens hage.

1. Jeker var ofta sorkens drång,
Flunnig i prat och sprätt,
Gäldar det dock att ta sig en sång
Glad är hon mot de glada.
Hände sig då vid midsommartid
Anna och Karin kandes vid,
Anna och Karin kandes vid
Ute uti prostens hage.

2. Anna var ofta vänsta mö
Flunnig i väv och sprätt,
Kinden var röd och vit som en snö
Blicken förrådde tänd.
Tek om sin lie hon var som en rö,
Fingerspos hon kandes för,
Fingerspos hon kandes för
Det kan ej säga litet.

3. Tror du att Jeker tiller mig kär
Anna min Karin sade
Det får du fråga blomkronan där,
Som står i prostens hage.
Rätt efter blad nu pluckades av
"Ja" var det svar som blomkronan gav
"Ja" var det svar som blomkronan gav
Ute uti prostens hage.

4. Jeker som stod och lyssnat i hast
Skynda over ängen
Hej, Anna lilla, nu är du fast
Skrack den förlöjade drängen.
Anna som plötsligt blomkronan nyss
Nu blev hon plötsligt kyss efter kyss,
Nu blev hon plötsligt kyss efter kyss
[illegible]

M. 10632:26.

En gammal visa.

Uppt. av min hustru Olivia Olm f. Gundqvist 1879.

1. O, högsta himmel och faccande jord
det passar för en ungling, en ungling som
Han hanger på vår jord det poeligt vore nu
Nu älska den flicka, som han endrig kan få.

2. Du tacar visst väl mon du tänker inte på
Ty när jag vänder ryggen på ser du dåligt,
Hvar gång jag tiu dig gör visst ser det dig
Nu du får tala facknat och göra mon av mig.

3. Ett sirant falsk hjärta för endrig de bort,
Å mycket har jag lärt i dei ömma bur,
Jag mer min öron höra, jag mer min ögon se
Nu endrig min hjärta brutit dig emot.

4. Om dagen i min arbet så är du i min tanke
Om natten när jag sover så är du i min drömm
Om morgonen när jag vaknar som saknar jag
Jag saknar lina barnen som är långt borta. Väl då

5. Dina ljusbla ögon och din jungfruröda mun
De hade lagt uppå mig en börda som är tung,
En börda för jag bära och dragа för dig
Å tänge som bördei är vänd till mig.

6. Din fader och din moder, din syster och din bro
De tycke väl jag var förlinga tin dig,
Orsaken den var att jag ej pengar har
Men jag är ant för gott tin att vara någons man.

7. Du söker efter rikedom penningar och guld
Men du får inte mera än tvenne skoppar mu
De fyra tunna bröder och så en svepadak
Fyra tunna bröder skan du vila i tin slut.

M. 10632:27

En Märkwärdig Wisa Författad af de, för Skånska Upproret, å Malmö Slott arresterade Bonddrängar år 1812

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

1. Gud! hjelp oss arme Gastar,
Som lydt Förföräre
Gud wet om wi nu nånsin
Wår hemwist mer få se.
Wi läto oss föreda
Att uti Upror gå
Det måste wi med Sweda
Nu ständigt tänka på

2. Här ligga många Fångar,
Här uppå Malmö Slott
Man wäntar och man trängter
Få gå från detta Slott;
Men domen som oss gifwes
Den måste blifwa swår
Ty ordskan wår tilskrifwes,
Så mångt ett blodigt sår.

3. Se wåra falska wänner
Hur som de hemma gå
I samwett de känner
Den ofrid de fråta må;
Till oss Gud hjelpen sänder
Om wi på Honom tro
Han allt till godo wänder
Och hjelper oss till ro.

4. Wi hafwa ille handlat
Som ej lydt Herran Gud;
Om wi i endrägt wandrat
Och fägt wår Konungs bud

Uppramsnin 1812

M.10632:28.

Vi nade aldrig hunnit
Uti so stor en nöd;
Men Fosterlandet kunnit
I ass ett understöd.

5. Vi hafwa att begråtit
Wår galenskap hwar dag
Som ass förleda låtit
Att go i Kyrons lag;
Men Ondskan ass förledde
Till detta stora brott,
Och ass till straff beredde
Ett rum på detta Slott.

6. Många wil deltagit
Uti wårt swåra brott,
Som sig nu undflygt tagit,
Och fått en bättre lott;
Men wi här måste lida
Att för wårt öfwerdåd
Med Torst och hunger strida
Wi weta ass ej råd.

7. Må ingen tig förswurit
För att förskoning få,
Må ingen fark ed burit,
För att sin frihet nå.
Ty den wil blir förlöndes
Som slikt har hittat på;
För att wid straffet glöndes,
I frihet lefwa få.

8. Till Herran tillflykt taga
Och ropa: fräls wår själ;
För honom sorgen klaga,
Han som att hjälpa wäl;
Det må wi wil nu göra
Uti wår sorg och nöd,
Han will ass nådigt föra
Till wår bleka död.

Upprens wäse 1812

M. 10632:29.

9. Må Gud Er wedergälla,
I som oss gudt bewist
Och allt för Er så ställa,
Att jämt, båd fint och till;
Att I Guds hjelp får röna
I all Er lefnadsdag;
Han Eder wist wäll löna
Efter Sitt wälbehag.

10. Min Gud! må wi betänka
Hwad fara och besvär
Den werld oss will inskränka
I den wi lefwa här;
Men Gud som kan allt wända,
Som styr och alting rätt,
Sin kraft han skall oss sända,
Och göra mödan lätt.

11. Nu sluta wi wår wisa
Och be till wita slut;
Gud! Du oss hjelp bewisa
Att wi ur fängelet ut
Må komma, och så ware,
En warning för en hwar,
För ondskans falska snara.
O! Gud i hjelp wår snar!